

НОВЕ ЖИТТЯ

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА ЦЕРКВИ ЄВАНГЕЛЬСКИХ ХРИСТИЯН
№ 23 (394), 10 червня 2012 р.

ЗАВЕРШЕННЯ МИССИИ СКАТТА СТЕМПЛА В УКРАЇНІ

Воскресень, 27 мая 2012 г., наша церковь провожала домой, в Америку, миссионера **Скатта Стемпла с женой Синтией** и их 4-мя детьми. Завершилось 20-летнее миссионерское служение этой семьи в Украине. Скатт и Синтия занимались семейным служением и принесли большую пользу церкви. Прощаясь с нами, Скатт сказал:

«Конечно, мы оставляем у вас часть своего сердца. Наши дети выросли здесь, и это практически все, что они знают о жизни. Поэтому в Америке их ждут сюрпризы. Для нас явилось большим благословением быть частью вашей церкви. Мы помним самое начало, служения и встречи в Октябрьском дворце, потом переезд во Львов и служение студентам в течение 3,5 лет. Затем мы вернулись сюда и с 2001 г. начали заниматься семейным служением. Мы всег-

да чувствовали поддержку руководства церкви и были очень рады служить. Мы знаем, что оставляем много тех, кто продолжит наше дело, что оно не закончится с нашим отъездом, и это большая радость для нас. Мы рады, что Божий план для наших семей выполняется!»

Старший пастор **Анатолий Иванович Калужный** отметил, что связь нашей церкви с семьей Стемплов не прервется с их отъездом, мы будем общаться при любой возможности. Он также сказал, что служение миссионера, как и служение пастора, – это призвание, посвящение, что миссионерские гены останутся в их детях на всю жизнь и, возможно, они тоже будут служить Богу и людям в разных странах. Затем все в молитве поблагодарили Бога за семью Скатта и попросили Божьего благословения на их дальнейшую жизнь.

Ред.

КОНФЕРЕНЦІЯ «МЕДІАЛЕНД»

На конференцію дитячих ЗМІ «**МедіаЛенд - безпечна територія**», яка проходила в Києві 25 - 26 травня, приїхали представники дитячих світських і християнських ЗМІ, медіа-студій, діти і підлітки, батьки і педагоги та ін. Всіх об'єднала одна мета: захистити дітей від негативного впливу ЗМІ, створити їм безпеку в Інтернеті та запропонувати альтернативні медіа, які будуть позитивними, чистими, цікавими і корисними для дітей.

Як пояснила **Тетяна Пінчук**, координатор конференції: «Асоціація «Новомедіа» організувала «МедіаЛенд» напередодні Дня захисту дітей, тому що найбільш деструктивно на дитячу психіку впливають сцени насильства, порнографія, які величезними порціями вливаються на дітей через телебачення та Інтернет. Другою причиною проведення «МедіаЛенд» стала проблема дефіциту дитячого медіа-контенту в ЗМІ».

Стурбованість дитячою залежністю від Інтернету засвідчили веселі персонажі, які яскраво відкрили конференцію. Улюбленець дітей **Робік** разом з Медіаледічкою і Веселим Клоуном прийшли рятувати **Тоску Зелену**, яка страждає від множини вірусів. У результаті вона стала **Радістю Неймовірною**, і персонажі разом заспівали пісню.

Серед учасників конференції – телеканал «Надія», дитячий журнал «Чудові сторінки» (Росія, Йошкар-Ола), «новоспечений» дитячий журнал від команди «Двері в небо» з Дніпропетровська, «Клара студія» з Вінниці та ін. Серію дитячих передач презентувала московська команда («Елін Дворик»). **Павло Давидюк**, директор місії «Світло на Сході», представив видавництво і зокрема журнал «Стежинка». Найбільш пам'ятною стала презентація журналу «**Нойв ковчег**», бо це робили наймолодші члени редакції.

Під час конференції учасники прослухали семінари і відвідали заняття в так званих медіа-лабах за напрямками радіо, телебачення і преса. Своім багаторічним досвідом психолога і медійника поділився **Віктор Кузьменко**, член Американської асоціації християнських консультантів, головний редактор дитячого журналу «**Нойв ковчег**» (Рівне, США). Про безпеку в Інтернеті майстерно виклав **Артур Кочарян**, координатор програми

«Онляндія - безпека дітей в Інтернеті».

Семінар про безпеку гендерної політики провела **Людмила Гридковець**, канд. психологічних наук, зав. кафедрою психології та педагогіки Київського інституту бізнесу та технологій. **Ольга Бідненко**, літературний редактор програми «Найрозумніший», розповіла про негативний і позитивний вплив ЗМІ на дітей.

«Що саме загрожує сучасній дитині, і які існують засоби захисту дітей?» – розмірковували учасники конференції разом з гостями ток-шоу «Діти під прицілом». Серед доповідачів: **Оксана Доманська**, дитячий психолог; **Ірина Гармазонова**, директор СШ «Виноградник» (Боярка), член Міжнародної асоціації християнських шкіл (МАХШ); **Ірина Ліщук**, директор Новосільської ЗОШ І-ІІІ рівнів Київсько-Святошинського р-ну; **Ніна Пономарьова**, директор ТО дитячих програм НТКУ; **Сергій Гула**, голова Київського відділення Альянсу юристів-християн України.

Дискусія почалася з добірки мультфільмів аморального змісту, які є популярними серед дітей. **О. Доманська** сказала, що іноді батьки, які виростили зовсім на іншому медіа-контенті, не знають, що відбувається з їхніми дітьми і не намагаються регулювати їх перебування за комп'ютером або перед телевизором. Викладачі в один голос

заявили, що батьки не повинні перекладати всю відповідальність на вчителів, а знаходити час у своєму графіку, щоб ретельно перевіряти домашнє завдання, обговорювати інформацію, з якою стикнулася дитина...

Наприкінці медіа-току учасники зробили висновок - **тільки об'єднавши зусилля батьків, педагогів, психологів, журналістів та юристів, ми зможемо захистити наших дітей від негативного потоку інформації.**

У рамках конференції «МедіаЛенд» дитяча музична група «**Нойв ковчег**» з Вінниці провела флеш-моб у центрі столиці. Тринадцять дівчат і хлопців з картонними екранами на голові, посміхаючись, стояли мовчки кілька хвилин, а потім закричали: «Чисті ЗМІ - для дітей!» Потім написали лист дорослим і запустили його з кульками у небо. Після цього учасники пройшли Хрещатиком, скандуючи своє гасло і спілкуючись з перехожими. Офіційний лист від Асоціації «Новомедіа» було передано до Верховної Ради України.

Завершилася конференція на радісній ноті – концертом дитячої групи «**Нойв ковчег**». Ото був справжній драйв!..

Новомедіа

ДЕНЬ П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ

Анатолій КАЛЮЖНИЙ,
7 червня 2012 р.

Подія, яка трапилась в день П'ятидесятниці 2 тисячі років тому, унікальна та неповторна. Її вплив на життя кожної віруючої людини продовжується, і вона й досі є одним з найважливіших етапів розвитку християнства. Біблія говорить про цей день:

«Коли ж почався день П'ятидесятниці, всі вони однодушно знаходилися вкупі. І нагло зчинився шум із неба, ніби буря раптово зірвалася, і переповнила увесь той дім, де сиділи вони. І з'явилися їм язика поділені, немов би огненні, та й на кожному з них по одному осів. Усі ж вони сповнились Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав. Перебували ж в Єрусалимі юдеї, люди побожні, від усього народу під небом. А коли оцей гомін зчинився, зібралася безліч народу, – та й диву далися, бо кожен із них тут почув, що вони розмовляли їхньою власною мовою!..» (Дії 2:1-6).

Апостол Петро побачив зацікавленість натовпу і звернувся до них: «Мужу ізраїльські, послушайте ви очих слів: Ісуса Назарянина, Мужа, що Його Бог прославив вам силою, і чудами, і тими знаменами, що Бог через Нього вчинив серед вас, як самі ви те знаєте, Того, що був виданий певною волею та передбаченням Божим, в руки незаконників розгляти та забити. Та Бог воскресив Його, пута смерті усунувши, – вона-бо тримати Його не могла» (Дії 2:22-24). З людьми, які слухали Петра, раптом сталося щось дуже дивне: «Як почувти ж оце, вони серцем розжаложились, та й сказали Петрові та іншим апостолам: «Що ж ми маємо робити, мужі-браття?» А Петро до них каже: «Покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, – і дара Духа Святого ви приймете!» (Дії 2:37-38).

Деякі деталі цих подій особливо торкнулися мене. По-перше, учні «однодушно знаходилися вкупі». Іноді здається, що перебування у церковній общині та тісному зв'язку з іншими віруючими не так вже й важливе. Але Ісус просив Батька, щоби Той подарував учням єдність. Він знав, що це є передумовою духовного пробудження. І дуже сумно, що сьогодні єдності немає не лише серед деномінацій та церков, а й у окремих громадах. Учні теж не були ідеальними: хтось «тягнув ковдру» на себе, хтось занадто любив гроші. Але в цей день вони були одноставно разом, і Бог здійснив велике чудо – вилит на них Духа Святого Святого.

Другий момент – дивний шум, який пролунав з неба. Це ознака того, що пробудження завжди приходить з неба. Ніхто з апостолів чи з пасторів церкви не в змозі сам викликати духовне пробудження людей.

Третя деталь – вогняні язика, які злилися по одному на кожного з апостолів. Господь нікого не обділив і ні про кого не забув. Ми можемо когось не помітити, але Дух Святий бачить кожного істинно віруючого.

Думаю, в момент сходження Духа Святого кожен з учнів пережив унікальний духовний досвід. Вони залишилися разом і дали Духові діяти через себе. Вони відкривали свої уста, і Бог говорив через них незайомими мовами. Господь наповнює Своїм словом уста, які готові відкриватися. Якщо християнин відчуває в собі слово від Бога, але не використовує його для проповіді, то таким чином втрачає Духа Святого.

День П'ятидесятниці – одне з трьох найбільших свят юдеїв. Перше таке свято – це Пасха, яка є прообразом приходу та смерті

Ісуса Христа. Перш ніж євреї вийшли з єгипетського полону, вони закололи ягня і помазали його кров'ю косяки своїх домівок. У той день вони вживали лише прісний хліб, що був символом безгрішного Христа. Друге свято – П'ятидесятниця, яке євреї почали святкувати, коли увійшли в землю обітовану. Під час цього свята пекли дріжджові хліби, в які додавали оливу. Це символізує те, що, якщо в нашій гріховній тілі додати оливи Духа Святого і провести через вогонь Слова Божого, квасні процеси припиняться, бо спечений хліб вже не бродить. Так само у християнині, який пройшов хрещення Духом Святим, гріху вже немає місця.

Якщо раніше помазання Духа Святого було лише на окремих людях, то тепер його отримали всі віруючі. Про це Господь говорив через пророка Йоїна: «І буде потому, – виллю Я Духа Свого на кожне тіло, і пророкуватимуть ваші сини й ваші дочки, а вашим старим будуть снитися сни, юнаки ваші бачити будуть видіння...» (Йоїл 3:1-2). Інший пророк сказав: «І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті» (Єз. 36:26). Цю подію описано у Старому Завіті, про неї ж у Новому Завіті Ісус сказав: «І вблагаю Отця Я, – і Вітшителя іншого дасть вам, щоб із вами повік перебував, – Духа правди, що Його світ прийняти не може, бо не бачить Його та не знає Його. Його знаєте ви, бо при вас перебуває, і в вас буде Він» (Ів. 14:16-17). Пізніше Христос знову згадав про Духа, Якого дасть Отець: «Краще для вас, щоб пішов Я, бо як Я не піду, Утішитель не прийде до вас. А коли Я піду, то пошлю вам Його» (Ів. 16:7).

Апостол Павло говорив: «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло – то храм Духа Святого, що живе в вас, якого від Бога ви маєте, і ви не свої?» (1 Кор. 6:19). Чому таке порівняння? Храм складався з трьох частин: двору, святилища та Святого Святих. Святилик міг спілкуватися з Богом лише у Святому Святих. Наше тіло побудоване так само: тіло – це двір, душа – святилище, а дух – святе святих. Спілкування з Богом відбувається, коли Дух Святий торкається нашого духу. Це викликає певні почуття в нашій душі, а потім вливається в певні дії нашого тіла. Тільки таким чином наша гріховна плоть отримує можливість робити Божі діла і змінюватися в образ Христа.

Свято Трійці надзвичайно важливе для церкви. Деякі пастори не прийняли в своє життя силу Духа Святого, тому їм легше ігнорувати цю тему, або виключити її з доктринального вчення церкви. Це приводить до того, що в віруючих перстає палати вогонь Духа, віра стає теплою, а община – номінально-християнською.

Кожна людина має свої слабкості та немочі, подолати які допоможе лише Дух Святий. Так, апостол Петро до сходження Духу був самовпевненою та гордовитою людиною, Іван – дуже амбіційною, Фома був сповнений страхами та недовірою, Юда любив гроші. Що ж сталося після дня П'ятидесятниці? Ті, хто пройшов переплаву вогнем Духа Святого, повністю змінили своє життя і принесли великий плід для Царства Небесного.

Ще одна важлива функція Духа Святого – показувати нам істину. На землі немає жодної праведної людини, і Дух Святий допомагає нам залишатися на вірному шляху. Пізнати істину не так просто, колись Христос сказав: «Я ще маю багато сказати вам, та тепер ви не можете знести. А коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас поведе до цілої правди, бо не буде казати Сам від Себе, а що тільки почує, – казатиме, і що має настати, – звістить вам» (Ів.

16:12-13). Дух Святий допоможе людині не відхилитися від істини, навіть якщо вона ще необізнана в Слові. Про це Христос говорив: «І пізнаєте правду, – а правда вас вільними зробить!» (Ів. 8:32). Ми вільні від рабства гріха, бо Дух Святий постійно нагадує нам істину, яку ми пізнали та прийняли під час покаяння.

Дух Святий допомагає нам пізнати Божу любов. Людина може сотню разів почути про те, що Бог її любить, але зрозуміє це лише тоді, коли Дух Святий вилеє цю любов в її серце. Людина, яка приймає Божу любов, вже не буде егоїстичною та сконцентрованою лише на собі. Вона почне любити своїх ворогів і благословляти тих, хто її проклинає. Як це можливо? «Бо любов Божу виллється в наше серце Святим Духом, даним нам» (Рим. 5:5).

Також **Дух Святий затверджує нас у внутрішній людині.** Ми знаємо, що існує внутрішній і зовнішній світ людини. Багато хто думає лише про зовнішній бік: у що одягнутися, на якій машині приїхати. Дух Святий звертає нашу увагу на внутрішнє життя: чим ми живемо, про що думаємо та молимося. Апостол Павло молився про всіх християн: «Щоб Бог дав вам за багатством слави Своєї силою зміцнитися через Духа Його в чоловікові внутрішнім» (Еф. 3:16). Якщо наш внутрішній чоловік буде слабким, то наше християнське життя буде безплідним. Слово Боже навчає: «Кожен, хто родився від Бога, перемагає світ. А оце перемога, що світ перемогла, – віра наша» (1 Ів. 5:4). Дух Святий зароджує всередині християнина віру, і ця віра має здатність перемагати світ та його спокуси.

Ще один **обов'язок Духа Святого – заступатися за нас.** Щоденно за нас ведеться духовна боротьба. Ми можемо не помічати її, займаючись звичайними справами, але сатана постійно заявляє про свої права на нас. Ми потребуємо захисту від цих нападків, і Дух Святий виконує роль Заступника в житті християнина. Про це говорив апостол Павло: «Так само ж і Дух допомагає нам у наших немочах; бо ми не знаємо, про що маємо молитися, як належить, але Сам Дух заступається за нас невимовними зізданнями» (Рим. 8:26).

Ще одна **функція Духа – скеровувати життя кожного з нас.** Люди схильні слідувати за своїми бажаннями та потребами, але Дух Святий керує нами, щоб ми йшли за Божим бажанням. Пишано: «Бо всі, хто водиться Духом Божим, вони сини Божі» (Рим. 8:14). Наскільки близькими є твої стосунки з Духом Святим? Чи чуєш ти Його і чи керуєшся Його побажаннями? Якщо

ТОЛЬКО В ТЕБЕ

Тільки в Тебе моя сила,
Тільки в Тебе моя слава,
Тільки в Тебе моя радість,
І тільки в Тебе моя жизнь!
Тільки Тебе буду верити,
Тільки Тебя буду славити,
Тільки Тебе поклоняться
І тільки Тебе служити!

Когда приходит Дух Святой,
Меняются города!
Когда приходит Дух Святой,
Течет живая вода.

Когда приходит Дух Святой,
Видна дорога домой,
Когда приходит Дух Святой,
Душа мне велит: «Воспой!»

Только в Тебе моя сила,
Только в Тебе моя слава,
Только в Тебе моя радость,
И только в Тебе моя жизнь!
Только Тебе буду верити,
Только Тебя буду славити,
Только Тебе поклоняться
И только Тебе служить!

ти відкидаєш вплив Духа на своє життя, то засмутуєш Його і змушуєш відійти від тебе.

Також **Дух Святий працює над зміною нашого характеру.** Кожен з нас приходить у світ грішним, але Дух Святий дає нам ті риси, які раніше не були нам притаманні. Він працюватиме над тобою, поступово приводячи до образу Христа. Пишано: «Плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, доброта, милосердя, віра, лагідність, здержливість» (Гал. 5:22-23).

Закликаю всіх до покаяння. Можливо, ти вперше почув про Бога і не знаєш, як це зробити, тоді просто відкрий своє серце, визнавай Христа своїм Спасителем і попроси прощення за гріхи. Можливо, ти вже багато років у церкві, але теж відчуваєш потребу в очищенні та покаянні. Звернися до Бога і попроси Його сповнити тебе Духом Святим. Можливо, ти давно віриш у Бога, але ще не прийняв хрещення, бо вважав це лише обрядом. Згадай, що Дух Святий злився на Христа саме після хрещення. Петро сказав: «Покайтеся, і нехай же охреститься кожен із вас у Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, – і дара Духа Святого ви приймете!» (Дії 2:38). Попроси Бога, щоб Він сьогодні злив Дух Святий на тебе, і побачиш, як зміниться твоє життя. Амінь.

ГДЕ РАДОСТЬ О ВОЗВРАЩЕНИИ ЗАБЛУДШИХ?

Лк. 15:11-32

Мне нравятся праздники. Атмосфера радости и веселья, словно на крыльях, поднимает нас и кружит, кружит, кружит... И душа расслабляется, оторвавшись от повседневных забот.

Праздники бывают разные - личные: дни рождения, годовщины свадеб; государственные: День независимости, День соборности Украины и т. д.; общепринятые: Новый год, 8 марта, День матери.

Есть праздники, заповеданные Господом Своему народу: Пасха Господня (Исх. 12:1-27); праздник опресноков и праздник жатвы (Исх. 23:14-17, Лев. 23). Повеление чтить и праздновать стало законом для Израиля.

Сегодня церковь чтит и празднует события Нового Завета: Рождество и Пасху, Троицу, Преображение Господне, День благодарения. В Новом Завете не описано празднование этих событий, и мы по-своему готовимся к ним. Празд-

ничные программы, поздравления, памятные подарки. Весело. Одна большая Божья семья...

Но в Новом Завете есть подробное описание одного праздника, хотя повод для радости, на наш взгляд, слишком неординарный. Это возвращение «блудного сына». В проповедях на тему «Блудного сына» в церкви, как правило, говорится о любви отца, о безответственности младшего сына и о скверном характере старшего. После проповеди обычно призывают к покаению тех, кто ушел от Отца, напоминая, как Он их любит и ждет возвращения...

А что происходит в реальной жизни? Есть все действующие лица: Отец, Который любит и ждет заблудших детей Своих; те, кто будучи дитем Божьим и однажды поддавшись искушению, решили покинуть «Отчий дом» в поисках другой жизни; «старшие братья», которые всегда дома, в трудах, и знают, «что такое хорошо и что такое плохо». Случается, что «блудные дети», придя в себя, решают вернуться в отцовский дом, потрепанные жизнью и изголодавшиеся по любви и заботе. И возвращаются, понимая, что больше нигде не найдут таких истинных отношений и счастья быть действительно любимыми.

Звучат молитвы покаяния. Отец принимает их, прощает, обещая не вспоминать их отступления, по-прежнему называя «сыном» или «дочерью».

Но где же праздник? Где гости, разделяющие радость Отца? Где веселье по поводу того, что «эти были мертвы, а теперь живы, были потеряны и вот нашлись»? А они, которые нашлись, вместо радости встречают иногда надменно-изучающие взгляды или раздраженно-желчный шепот «старших братьев», а в лучшем случае... безразличие. «Ну, пришел и ладно...».

Радуется только Отец Небесный с ангелами да те, кто в молитвах и ходатайствах ожидал их возвращения. Но ведь в рассказе Христа «о блудном сыне» отец позвал разделить с ним радость ВСЕХ, кто был в доме! Давайте не забывать об этом и встречать с радостью и любовью тех, кто хочет вернуться! Быть может, услышав о таком теплом приеме, еще кто-то решит вернуться домой?

Татьяна ЛЕЩЕНКО

Людия СЕРКОВА,
член Литературной
студии «Надія»,
г. Бровари

НАВЕКИ В ТВОЕЙ МЫ РУКЕ

Лукавством, обманом и ложью
Наполнены наши сердца.
Спасенье понять невозможно,
Пока мы не знаем Отца.

Подул и развеял нас ветер –
Живем мы, как дым от костра.
Желанной и лучшей на свете
Вся жизнь наша стать бы могла.

Грешим мы порой и не знаем,
Что вся наша жизнь на виду.
И все, что случается с нами,
Известно на небе Отцу.

Что радость сдаем мы грехами
Тому, кто предал и солгал,
Тому, кто похитил нас с вами,
Кто в смерть нас от жизни забрал.

Прельщает мгновенной усладой,
Красивой картинкой извне.
Но слишком великою платой
Обходится грех на земле.

Ведь сколько погибших, разбитых,
Распотаннх, жалких людей,
Погрызших в грехах и забытых,
Униженных всеми везде...

Очнитесь, прошу вас, услышьте!
Ведь есть же возможность спастись!
Отец возлюбил вас Всевышний,
Придет Он, чтоб вас защитить.

Покайтесь! – И будете святы,
Примите Иисуса в сердца!
Избавит Он вас от проклятья,
Ведь с нами наш Бог до конца.

Придет Он всеисильный и верный,
И рядом Он будет всегда.
Любовь Его к нам неизменна,
Явит Он Свои чудеса.

Ты только сумей их увидеть,
Узнать, где есть Божья рука.
Старайся Его не обидеть,
Назад не смотри в никуда.

Любовь Его буйных смиряет
И всех очищает от зла.
Любовь к Нему грех побеждает,
Не даст Бог сгореть вам дотла.

О, славься, Отец наш Всевышний!
Ты с нами, спасибо Тебе!
Осанна Тебе, Богу в вышних!
Навеки в Твоей мы руке.

ПО ВЕРЕ ДАНО БУДЕТ

Хочу свидетельствовать о том, что Бог верен. Он отвечает на наши молитвы, если они направлены на созидание.

Одиннадцать лет тому назад я узнал, что от моего сына родился мальчик (мой первый внук). У сына с той девушкой не сложились отношения, и она запретила ему даже напоминать о себе. Все эти годы моё сердце болело из-за того, что внук не знает отца и меня как дедушку. Я постоянно молился за восстановление связи с

мальчиком. И на днях Бог устроил «нечаянную» встречу сына с мамой мальчика, и она сказала, что он страдает из-за неполной семьи и неизвестности относительно биологического отца (мама пока не замужем). Вчера мой сын сообщил, что уже дважды встречался с мальчиком (Сашей). Если 11 лет сын запрещал даже вспоминать о внуке, то сейчас проявил особое внимание к нему и понимание того, что имеет сына-подростка.

Вот так Бог ответил на мои молитвы, и думаю, что Он подведёт меня к внуку и смягчит сердце матери, и она позволит моему сыну

опекать Сашу, а меня признает как дедушку её сына.

Господь сделал главное: предоставил возможность дать мальчику семью. Теперь от его мамы, моего сына и меня зависит многое в восстановлении душевного равновесия Саши. А вопрос восстановления несостоявшихся отношений в семейные зависит лишь от Всевышнего. Аллилуйя Ему!

Алексей ПОЛОСИН

СКАРБ ІЗ РАЮ

Звичайно за рік я прочитую Біблію в певному порядку. Цього року, дійшовши до Пісні над піснями, вже вкотре здивувався, на який височий щабель наш Бог підносить стосунки між чоловіком та жінкою, між подружжям, між закоханими людьми.

У різні часи історії ворог душ людської атакував людей з різних боків. Був період, коли він «повногловав загублене сприйняття прекрасного», ми називаємо його епохою Ренесансу. Чільне місце тоді посідало особисте душевне сприйняття прекрасного, головним чином, плотського. Був час, коли він проводив боротьбу «за чистоту вчення» і організовував

вогнища інквізиції.

Потім наш ворог пропонував зручні й прості відповіді на жагу людини до порятунку: пробачення гріхів можна було отримати, купивши індульгенцію. В епоху Реформації «за істину» було пролито стільки крові, що багато віруючих вважали, що настала велика скорбота.

Прийшла й проминула так звана просвіта, з «ноюю» вірою, вірою в могутність розуму. Сила науки. У ворога людини перебували на платні кілька «бородатих» осіб. Початок кінця віри...

В усі часи сатана мав одну мету: вбити й загубити, зруйнувати й знищити. Засоби для досягнення цієї мети завжди були дуже витончені. Останнім часом він накинувся на те, що ми, люди, винесли як останню величезну коштовність із раю – на шлюб. На святі, чисті, глибокі взаємини між чоловіком і дружиною. Шлюб був

заснований Богом, коли ми ще жили в раю. Це єдине, що ми звідти винесли.

До яких тільки методів сатана не вдається, щоб позбавити нас цього багатства! Щоб переконати нас проміняти його на дріб'язок легковажних розваг, авантюрих сексуальних пригод, еротичних ігор у віртуальному світі... Як ніколи, нам треба бути на варті свого серця. Господь, Який подарував нам цей скарб, попереджає в сьомій заповіді: «Не чини перелюбу»!

Мудрості, сили, мужності та радості вам у боротьбі за чистоту й святість у наших взаємовідносинах!

Вальдемар ЦОРН

Я ИСКУПЛЕНА ДРАГОЦЕННОЙ КРОВЬЮ ГОСПОДА!

Мир вам и любовь Господа Бога нашего!
Хочу поделиться, как Господь любит меня и исцелил от неизлечимой болезни.

С детства меня постоянно беспокоили давящие боли в желудке, кишечнике, в области печени. Родители водили меня по врачам, те ставили диагнозы, назначали лечение, но оно мало помогло. Однажды после санатория по рекомендации врача мне сделали рентген желудочно-кишечного тракта и анализ желудочного сока. Анализ показал, что у меня язвенная болезнь 12-перстной кишки. Мне было тогда 18 лет.

Пока я ожидала госпитализации, тяжело заболела гриппом (8.11.1973). Три дня держалась температура 40,7°. Врачи скорой помощи советовали маме готовиться к худшему... В последующие три недели на фоне гриппа возникли гнойная ангина и двусторонняя пневмония. Меня положили в стационар для лечения язвенной болезни 19.12.1973 г., а через день у меня начались судороги. Сначала было онемение и чувство холода в конечностях, а затем судороги сжимали мои ноги, руки, туловище и лицо. Наступало сильное удушье.

Приступы проходили при полном сознании. Врачи пытались помочь мне уколами спазмолитиков, однако судороги усиливались. Через три дня мне поставили диагноз «гипопаратиреоз», тяжелая форма – как осложнение после гриппа. Начали вводить внутривенно хлористый кальций, тогда судороги отпустили, и я могла спокойно дышать. В течение суток приступы повторялись до 25 раз. Следующие 20 лет я регулярно делала анализ крови и получала гормональное лечение.

С 1980 г. мне назначили «универсальное лечение» – подажживали трупную кость, чтобы организм брал кальций не из моих костей. Но он «себал» кальций из дополнительной кости очень быстро – от 10 дней до полутора месяцев, и приступы повторялись. В целом я перенесла 48 подсадов, много наркозов, удаление зубов и т. д. Все это делали под общим наркозом, т. к. у меня аллергия на многие препараты.

Я лечилась в лучших клиниках Киева, Харькова, Москвы. Пережила девять клинических смертей. Но, Слава Господу, Он каждый раз возвращал мне жизнь. И вот 29.07.1993 г. я познакомилась с самым прекрасным Врачом, Целителем, Спасителем и Царем на небе и на земле – Иисусом Христом!

Через три недели в Киевском Дворце Спорта проходила христианская конференция, куда я попала чудом, и там Господь меня исцелил.

С того времени как заболела, я жила под постоянным контролем (куда иду, когда вернусь и т. д.), т. к. меня неоднократно с приступами подбирала на улице «скорая». Поэтому перед встречами с друзьями я звонила им, что выхожу из дома, а придя к ним, звонила домой, что уже на месте; когда уходила от друзей, звонила домой, а потом извещала их, что уже вернулась домой. Мне это очень надоело. Как каждому взрослому человеку,

мне хотелось самостоятельности.

За два дня до конференции наша бабушка (96 лет) упала и травмировала руки, а на ногах у нее открылись раны. Только я могла ухаживать за ней, но моя мама и сестра решили, что я должна ехать на конференцию, что это предельки дьявола, и я должна переступить через них, а перевязки бабушке обещали делать сами. Мама и сестра еще не были верующими.

На тот момент я плохо себя чувствовала и решила, что одной поездкой могу «убить двух зайцев»: посетить конференцию и заказать трансплантаты в НИИ ортопедии и травматологии для следующей пересадки кости. Но когда утром я попыталась встать с кровати, то поняла, что физически не могу это сделать.

Я еще никогда самостоятельно не молилась, хоть и приняла Бога в свое сердце около месяца назад. И я сказала: «Господь, Ты знаешь, что для полноценной жизни мне необходимы эти косточки. Сейчас только семь утра, и за четыре часа я успею вернуться из института на конференцию. Ты знаешь, что не прощу себе, если будучи в Киеве, не поеду в институт и не привезу себе облегчение».

Что-то произошло со мной, и после этой молитвы я встала с кровати.

Очень хорошо помню, как ехала в институт на трамвае, потом на метро, опять на трамвае. Все время я говорила Господу, что не знаю, почему не хочу ехать туда и получать эти косточки, а приехав в НИИ, просила, чтобы Он повесил на дверь лаборатории амбарный замок. И когда я подошла к лаборатории, то увидела на двери большой замок! В тот момент моя вера взлетела! Радость переполняла меня, хотелось петь и танцевать. Я радовалась тому, что Господь ответил на мою молитву именно так, как я просила Его. Радовалась, что Он слышит меня!

Но тут вышла сотрудница института и сказала, что вход в лабораторию консервированных тканей находится с другой стороны. Я оторопела, радость исчезла. Я не знала, как мне быть и говорила Господу: «Сделай так, чтобы сотрудники морга были в отпуске...».

В лаборатории меня узнали, т. к. я многократно брала у них косточки, и сказали, что трансплантатов нет, потому что работники морга в отпуске(!).

Я запрыгала, как ребенок, а лаборанты смотрели на меня, как на ненормальную. Они не могли понять моей радости, поскольку знали, что от этих косточек зависит мое здоровье.

Но Господь услышал меня, и моему ликованию не было предела.

Не помню, как слетела по лестнице с 3-го этажа и добралась до Дворца Спорта. Господь чудесным образом перенес меня из одного места в другое, и я успела к началу конференции.

Была молитва, прославление. Ведущие пригласили участников конференции спуститься со своих мест на поле, чтобы в танцах, пении и радости прославлять Господа.

За 20 лет болезни я одичала, нигде не ходила и ни с кем не встречалась, в

больницах провела почти 19 лет. Но такая радость и восторг бушевали во мне, что я спустилась вниз, начав переминаться с одной ноги на другую, делая вид, что танцую. В какой-то момент я почувствовала, что меня кто-то толкнул в спину между лопатками. Я резко обернулась, но в радиусе 5 м от меня никого не было. Толчки повторились трижды, и последний толчок был настолько сильным, что я, спотыкаясь, пробежала несколько шагов к сцене. И тут внутри меня что-то хрустнуло, руки стали, как плети, – напряжение в них исчезло. Я не могла понять, что со мной произошло, и не помнила, как чувствовала себя до болезни, но поняла, что мое состояние отличается от того, что было 10 минут назад.

В тот момент объявили, что тех, кого Бог исцелил во время прославления, приглашают подняться на сцену и поделиться радостью. До сцены было около 7 м, и весь этот путь я прошла, сомневаясь, исцелил меня Господь или нет? Но когда я стала на первую ступеньку, то знала, что получила от Бога 100% исцеление!

Больше я не делала операций, не употребляла таблеток, не делала уколов. Я забыла, что такое судороги! Живу полноценной жизнью и славлю нашего Господа Иисуса!

После моего возвращения мои бабушка и сестра приняли Господа. Мама приняла спасение позже, перед самой смертью. Господь крестил её Духом Святым, дал говорение на иных языках и полностью исцелил. Мою сестру, которая жила в Германии, Он исцелил от рака молочной железы. При любой возможности я свидетельствую о чудесном Божественном исцелении и обо всех чудесах, которые сделал Господь.

Бог показал мне место Писания, в котором я увидела почти свой случай: Мк. 5:25-26 (о женщине, которая страдала 12 лет от кровотечения и не получила от врачей помощи).

Я страдала 20 лет от гипопаратиреоза. Мои родители потратили все деньги, одалживали на мои поездки по клиникам, на лечение, но улучшения не было.

Не правда ли, у меня с этой женщины много общего?

Пишу это вам, дорогие, чтобы предостеречь от ошибок, которые сделала я. Прошу вас, скорее бегите к Самому Любящему, Нанлучшему Врачу и Целителю, Спасителю, Учителю и Наставнику! Вы можете положиться на Него, поверить Ему и довериться, ведь только Он знает, в чем мы нуждаемся. Он ждет, чтобы мы обратились к Нему за помощью. Он здесь и сегодня Тот же, что и 2000 лет тому назад! Если Он тогда исцелял, то сегодня и завтра тоже будет исцелять. Он верен Себе!

«Я Господь – Целитель Твой» (Исх. 15:26); «Ранами Его вы исцелены» (1 Пет. 2:24).

Радуюсь тому, что сказано в Послании к Ефесянам 1:16-20 (особенно 17-20 ст.) и Еф. 3:14-21. А какие прекрасные Псалмы! Я многие взяла на вооружение, особенно 90, 101, 102, 106, 117, 120, 127, 140-142. Если вы

их прочитаете и будете поступать по Слову, то увидите обещанное вам Господом. Нужно только довериться Ему, протянуть Ему руку и попросить о том, что вас беспокоит, не дает нормально жить и служить Ему с открытым сердцем. Поверьте мне, Он действительно ждет вас!

Вспоминаю события, которыми поделилась с вами, и слезы текут по щекам – ведь могло не быть моей болезни и обращения к Господу, что я одна из тех, за кого Иисус Христос пошел на Голгофу. И радуется мое сердце, что я искуплена Его драгоценной Кровью и исцелена!

Господь подарил мне служение в онкодиспансере: я молюсь за больных, знакомою их с Иисусом Христом и, конечно же, свидетельствую о многих Божественных исцелениях и чудесах, свидетелем которых я была.

Очень люблю Евангелие от Луки 4:18, этот стих помогает мне в служении: «Дух Господень на Мне; ибо Он помазал Меня благовествовать нищим, и послал Меня исцелять сокрушенных сердцем, проповедывать пленным освобождение, слепым прозрение, отпустить измученных на свободу, проповедывать лето Господне благоприятное».

Я желаю вам укрепляться в Господе, как можно больше говорить с Ним. Любите ближних и врагов своих, как можно чаще благословляйте других. Читайте Его Слово, не забывайте с открытым и чистым сердцем служить Ему. И за всё – большое и малое – благодарите Его! Пусть Господь благоволит и хранит вас!

С Господней любовью,

Марина
ВИНЕТА,

*г. Тернополь,
церковь
«Світло для
Світу»*

КРУПИЦЫ МУДРОСТИ

Больно – это когда ребенок, которому остались считанные дни, рисует жизнь...

Красиво – это когда слепой рисует солнце...

Страшно – это когда малыш ждет маму, а ее уже нет...

Жалко – это когда отдаешь последнее дворняге...

ОСТАЛЬНОЕ – ПУСТЯК!

Мы перестали ценить чувства, плача по пустякам.